

[Ove Jensen]

onærer, som har luksusvilla ude på Strandvejen.

Det skal dog retfærdigvis tilføjes, at der også er et andet element i forslaget her, som vil hjælpe nogle førtidspensionister og nogle efterlønsmodtagere, og alt i alt har fremskridtspartiet besluttet sig til at stemme for forslaget.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Uanset at det er mig bekendt, at skatte- og afgiftsudvalget om ganske få minutter har et meget vigtigt møde, synes jeg, denne sag er så væsentlig, at jeg godt vil sige nogle ord om den.

Må jeg først over for hr. Rahbæk Møller have lov til at tage stærkt afstand fra udtrykket »den groteske detalje«, som hr. Rahbæk Møller kaldte det for.

Hr. Thoft har til Aarhus Stiftstidende udtrykt det på den måde, at Foighel ville snige lejeværdien igennem.

Nu er det naturligvis altid sådan, at når man skal stille et ændringsforslag til et ændringsforslag, så er det et skøn, hvorvidt der er identitet eller ikke identitet i sagen, og man kan skønne på den ene eller den anden måde, men hvorfor i alverden skulle jeg have nogen som helst interesse i at snige dette lovforslag igennem? Tværtimod er jeg lykkelig for lovforslaget; jeg er glad for, at vi har nået dette resultat, og kan vi behandle det tre gange i stedet for to gange i folketinget, er ingen gladere end jeg og den regering, jeg repræsenterer.

Hr. Lykketoft fremkom med nogle argumenter for, hvorfor socialdemokratiet er gået ind i dette, og jeg synes, det var nogle gode argumenter, for det er argumenter, som ikke blot taler for dette lovforslag, men simpelt hen for i det hele taget at afskaffe lejeværdien. Der findes gode skatter, og der findes dårlige skatter, og af alle skatter, der eksisterer, er lejeværdien vel nok den dårligste, for det er jo rigtigt, at man ikke bliver rigere af, at ejendommen bliver opvurderet. Det er også rigtigt, at man ikke skal tvinge ganske almindelige mennesker til skattestigninger, uden at de har fået større likviditet, og det er også rigtigt, at lejeværdien er en skat, der er regionsbestemt og derfor ikke tilfredsstillende de almindelige krav om retfærdighed og rimelighed, som man normalt må stille til en

skat. Jeg ser da frem til den dag, da hr. Lykketoft vil gavne også venstrefløjen ved helt at afskaffe lejeværdien.

Over for hr. Thofts bemærkninger om, at der ikke gives hjælp til de ejendomme, der findes uden for Københavnsområdet, kan jeg oplyse, at det ikke er rigtigt. Der vil være, hvis vi ikke vedtager denne lov, ca. 200.000 ejendomme, som kommer op over progressionsgrænsen, og 25 pct. – altså 45.000 – af disse ejendomme ligger uden for hovedstadsområdet, vel fortrinsvis omkring de større bysamfund i Århus, Ålborg, Odense, Esbjerg og Vejle. Det er jo interessant at se, at der i 1986 er ca. 55.000 ejendomme, der ligger over progressionsgrænsen; det svarer stort set til de ejendomme uden for hovedstadsområdet, der ville blive ramt af progressionsgrænsen, hvis vi ikke vedtog den pågældende lov.

Hr. Bernhard Baunsgaard var inde på en række tal for, hvad dette lovforslag kommer til at koste. Det kan man jo se lidt forskelligt på, men det er rigtigt, at hvis stigningerne fik lov til at forløbe uændret, ville de indbringe ikke bare de adskillige milliarder, som stadig væk vil blive indbragt, men ca. 1 mia kr. mere.

Om man kalder det, at der sker skattelettelser, eller man kalder det, at man begrænser stigningerne, er vel i og for sig ligegyldigt. Resultatet bliver naturligvis, at den enkelte vil få en mindre skattebyrde, end han ville have fået, hvis dette lovforslag ikke blev gennemført. Og tænk, jeg synes, det er både retfærdigt og rimeligt, at det forholder sig således. Det kan ikke være i nogens interesse, at vi får et skattesystem, som gør det umuligt for folk at blive siddende i deres huse på grund af omstændigheder, som de jo ikke selv er herrer over, men som simpelt hen skyldes, at den almindelig politik har bragt renten ned, så husene automatisk er steget i værdi.

Den beskatning, der finder sted af fast ejendom i dette land, er rigelig stor, og enhver enighed, der kan opnås her i folketinget om at lette byrden også for husejerne, det er en enighed, som regeringen er glad for at opnå.

Formanden:

Inden vi går til anden omgang, skal vi have nogle korte bemærkninger.